

SIL DE STRANDJUTTER

Toneelstuk in drie bedrijven

Naar het gelijknamige boek van

COR BRUIJN

Toneelbewerking door

H.N. BOOY en F. DROST

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SIL DE STRANDJUTTER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **COR BRUIJN en toneelbewerkers H.N. BOOY en F. DROST** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 1968 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

SIL DROEVIGER, strandjutter en boer, 35 jaar.

JAAKJE, zijn vrouw.

GONNE, een buurvrouw, weduwe.

ANE, een buurman, al iets ouder.

DOMINEE.

GERT, vriend van Sil.

NIEN, vrouw van Gert.

MAAM, dochter van Nien en Gert.

LOBKE, aangenomen dochter van Sil en Jaakje.

JELLE, oudste zoon van Sil en Jaakje, 20 jaar.

WIETSE, jongste zoon van Sil en Jaakje, 19 jr.

Wie dit stuk goed wil brengen, moet eerst even het beroemde boek van Cor Bruijn lezen, om de juiste sfeer te proeven.

De toneelbewerking is zeer vrij. Het moest "toneel" worden en mocht nergens "boek" blijven. Het is dan ook van A tot Z "toneel" geworden en wel "modern toneel", dat wil zeggen: met een grote vaart en een vlugge dialoog, zonder al te veel overbodige woorden. Maar het zal evenals het boek diep ontroeren en een grote spanning teweeg brengen. Het speelt in de oude tijd, maar daarom mag het evengoed nog wel "toneel" zijn volgens de moderne begrippen.

SIL DE STRANDJUTTER

TONEEL:

Boerenkamer.

Rechts: plattebuiskachel met betegelde schouw.

Links: gordijn voor bedstee.

Achter: raam en deur naar de deel.

KLEDING:

Terschellinger kleding uit de jaren 1880.

DAMES:

Een gekleurd jak met schort, lange zwarte rok, witte muts en zwarte kap om mee naar buiten te gaan. Gestreept schort met bandjes. Buiten dragen zij ook nog een zwarte omslagdoek.

MANNEN:

Broek, boeren blauwe kiel, schipperspet.

EERSTE BEDRIJF

(Sil en Jaakje zitten voor de brandende kachel. Sil rookt. Jaakje zit met haar handen in de schoot. Sil is een grote, forse kerel, een beetje aan de rauwe kant. Jaakje is mager, maar taai en sterk. Sterk naar lichaam en geest. Als het erop aankomt is zij de sterkste van de twee. Ze is diepgelovig, maar verre van een kwezeltje. Als zij zich overgeeft aan de Voorzienigheid, komt dit voort uit sterkte en niet uit zwakte.

De storm woedt. De regen striemt meedogenloos tegen de muren en de daken. De ramen rammelen in hun oude sponningen. Heel in de verte hoort men het bulderen van de zee. Beiden zitten onbeweeglijk. Luisteren naar de storm en staren in het vuur.

*Het is avond. De olielamp brandt boven tafel.
Na even staat Jaakje op, loopt naar achteren)*

SIL: Wat ga je doen?

JAAKJE: Naar de jongens kijken.

SIL: Die slapen als konijnen.

(Jaak gaat af. Sil zit nog even, staat dan op, gaat voor het raam staan, ziet naar buiten. Jaak komt weer terug)

JAAKJE: Alles is goed.

SIL: Natuurlijk is alles goed.

JAAKJE: Ik weet het niet.

SIL: *(draait zich nu om)* Wat weet je niet?

JAAKJE: Die storm...

SIL: Bang?

JAAKJE: Het is zo een vreemde avond.

SIL: We gaan naar bed. *(loopt naar links)* Wie weet hoe vroeg ik eruit moet. *(gaat op de stoel zitten links van de tafel in het midden en begint zijn schoenen uit te trekken)*

JAAKJE: Ik kan toch niet slapen.

SIL: Ben jij er nou één van Terschelling of niet?

JAAKJE: Ik weet het, ik weet het, ik stel me aan. Ik ben niet zo sterk

als jij. Jij, jij...

SIL: (*ziet haar aan*) Nou wat?...

JAAKJE: Och niets. Jij bent zo moedig. Jij durft alles. Jij ziet nooit gevaar. Zo ben ik niet.

SIL: Jij bidt.

JAAKJE: (*fel*) Spot niet!

SIL: Ik spot niet. Heb je me ooit horen spotten? Maar ik ben reëel! Geen gebed dat die storm tegenhoudt. Geen gebed, dat die schepen op zee tegenhoudt. Als ze te pletter slaan dan slaan ze te pletter.

JAAKJE: Jij bent opstandig.

SIL: Soms ja. Soms ben ik opstandig. Waarom? Waarom moet dat allemaal? Waarom moeten mensen verdrinken als katten? En waarom... (*stokt*)

JAAKJE: Zeg het maar.

SIL: Waarom zal ik het zeggen? Je weet wat ik bedoel. Kom, ik ga naar bed. Ik houd de rest maar aan. Ik zal er vannacht toch wel uit moeten.

JAAKJE: De storm neemt nog toe. Hoor toch eens.

SIL: Ons huis staat vast. Wij zitten niet op een schip. Kom, ga mee naar bed.

JAAKJE: Ga maar vast.

(Sil haalt de schouders op en verdwijnt links achter het gordijn. Jaakje staat nog even. Ze is bang. Dan gaat zij naar rechts achter de platte buiskachel, waar zij of een laaghangend gordijntje opzij schuift of een laag deurtje van een muurkast opent. Zij trekt een laag houten wiegje naar voren. Kan het best een schommelwiegje zijn. Zij staat er een beetje wezenloos naar te kijken. Intussen neemt de storm alleen maar toe. Na even komt Sil weer van links achter het gordijn op)

SIL: Het wordt steeds erger. Dat wordt vannacht... (*ziet nu Jaakje bij het wiegje staan*) Hemel, wat doe je nou?! Ben je gek geworden, Jaak?!

JAAKJE: (*in de war*) Ik zal het terug zetten. Let er maar niet op.

SIL: (*grijpt haar echter stevig bij de arm*) Waarom doe je dat? Wat heb je? Wat wil je?!

JAAKJE: Het is zo een vreemde avond Sil. Weet je nog, weet je nog, het was zo eenzelfde avond, toen dit gebeurde.

SIL: *(nijdig)* Schei erover uit! Dat is voorbij! Je hebt zelf gezegd: "Wij hebben geen enkel recht. Wij hebben niets te eisen. God heeft gegeven en God heeft genomen."

JAAKJE: *(sterk)* Dat is ook zo! Maar een mens is zwak.

SIL: Dat is niet zo! God is alleen maar wreed!

JAAKJE: Schaam je Sil! Wij hebben het zo goed! We hebben twee jongens en niets ontbreekt ons.

SIL: Ons ontbreekt een meisje. En we hebben het gekregen. Ja, in zo'n zelfde stormnacht als nu. En waarom? Om het in diezelfde nacht weer van ons af te laten nemen. Het wicht had het licht nog niet eens gezien. We hadden het nog niet eens een naam kunnen geven. En moet ik daarvoor dankbaar zijn?!

JAAKJE: Stil toch, Sil. Stil toch. God heeft het goede met ons voor.

SIL: Ach... jullie vrouwen! Als God het goede met ons voor heeft, waarom heeft Hij ons dan niet... Ach, ik praat niet eens meer met jullie vrouwen! Ik ga nog even naar de beesten kijken. *(af)*

JAAKJE: *(roept hem na)* Kijk gelijk nog even naar de jongens!

SIL: *(terwijl hij afgaat, terugroepend)* Die slapen als konijnen!

(Jaakje staat nog even. Dan neemt zij omzichtig het wiegje op en zet het weer terug op de oude plaats. Dan komt Sil weer terug)

SIL: Alles in orde, al zijn ze erg onrustig.

JAAKJE: Sil, zou je even willen luisteren.

SIL: Als het maar niet weer over dat wicht gaat. Ik was het juist een beetje aan het vergeten.

JAAKJE: Ik voel me schuldig.

SIL: Jij, je schuldig?

JAAKJE: Dat ik je geen meisje schenken kan.

SIL: *(nu helemaal de royale Sil)* Ach wat! Wie zegt dat jij me geen meisje schenken zal! Zó'n famke! Zó'n vrouwmens! Misschien schenk je me er nog wel twee, of drie, of vier! Haha! Als je jezelf maar ontziet, Jaakje. Ik heb je al zo dikwijls gezegd, dat je niet meer melken mag en niet meer schrobben en boenen. Ik heb er die extra hulp graag voor over.

JAAKJE: Nee nee, Sil, je weet wel beter. Ik zal je nooit meer een kind schenken.

SIL: Zegt de dokter dat? Die ouwe zeur? En kan die het weten? En wie is er de baas in de wereld? Die ouwe zeur van een dokter of God?

JAAKJE: Nu praat je tegen jezelf in, Sil.

SIL: Dat doe ik niet! Maar jij moet niet zo piekeren. *(haalt haar even aan)* Jij bent mijn bovenste beste. Voor jou zou ik geen ander willen, al kon ze me nog vijf meisjes schenken. We hebben toch twee flinke zonen, wat? Je moet toch eens tevreden zijn.

JAAKJE: *(hoopvol)* Meen je dat nou, Sil, offe...

SIL: Natuurlijk meen ik dat.

JAAKJE: En net zei je nog...

SIL: Ach, wat een man zegt, moet je niet zo nauw nemen.

JAAKJE: Maar jij wil er zo graag een meisje bij.

SIL: Willen, willen! Maar wat niet kan, kan niet Jaak. Beloof me nu maar gauw dat je nooit meer dat wiegje voor de dag zult halen. Beloof je 't me?

JAAKJE: Ik zal het morgen aan iemand weggeven.

SIL: Doe dat ja, doe dat. Ik wil het wiegje nooit meer zien.

JAAKJE: Stil es.

SIL: Wat?

JAAKJE: Ik dacht dat ik voetstappen hoorde.

SIL: Misschien een paard.

JAAKJE: Nee mannenstappen ...Hoor, er rammelt iemand aan de deur van de deel... Nu gaat hij open. Hij stoot tegen de melkemmern.

(Sil wil er naartoe, maar Jaakje houdt hem tegen)

JAAKJE: Nee wacht.

(Onwillekeurig zoekt Jaakje de hand van Sil. Dan zwaait de kamerdeur open en daar staat Gert, een even jonge en krachtige figuur als Sil)

GERT: *(geagiteerd)* Sil, kom gauw Sil! Van alles op het strand!

SIL: Waar?!

GERT: Bij paal zestien! Een schip!

SIL: Jaak, mijn laarzen en mijn oliejas!

(Jaak holt naar het gordijn van de bedstee, waar zij de laarzen en jas vandaan haalt)

SIL: *(tot Gert)* Sla jij intussen de hors voor de wagen. Neem de aardkar. En vergeet ook niet een paar lange ropen mee te nemen!

(Gert af. Sil is intussen op een stoel gaan zitten. Jaakje helpt hem nu met zijn laarzen en zijn jas. Alles gaat snel en handig, zonder een woord te zeggen. Als Sil op het punt staat om af te gaan)

SIL: Tot kijk, Jaak!

JAAKJE: *(sterk)* Tot kijk!

(Sil snel af. Jaakje holt naar het raam en probeert er doorheen te kijken. Buiten hoort men de harde, bevelende stem van Sil)

SIL: Vort hors, vort!

(Men hoort ondanks alle wind en storm snel wegstervend paardengetrappel. Dan komt Gonne op, een al een beetje oud vrouwtje)

GONNE: Avond.

JAAKJE: *(schrikt, draait zich om bij het raam)* Oh, ben jij het?

GONNE: Ik kan nooit naar bed met zulk weer. Ik denk aan onze mannen op zee. Met zulk weer heb ik ook mijn Jaring verloren.

JAAKJE: Pak een stoel. Ik zal een bakje koffie zetten. *(Jaakje gaat naar de platte buiskachel, waar zij heet water in een koffiepot giet enzovoorts. Gonne is aan tafel gaan zitten)*

GONNE: Hij is er weer op uit, hè?

JAAKJE: *(bezig bij de kachel)* Ja, met Gert.

GONNE: Die mannen denken alleen maar aan hun eigen voordeel.

JAAKJE: *(draait zich om met koffiepot in de hand, woest)* Eigen voordeel?!

GONNE: Om wat er aan spoelt. Om de mensen denken zij niet.

JAAKJE: Hoeveel mensen heeft Sil al niet gered?! Met eigen levensgevaar?!

GONNE: Maar mijn Jaring heeft niemand kunnen redden.

JAAKJE: Jouw Jaring is al jaren dood. Toen was mijn Sil nog een kind.

GONNE: Wie zegt dat hij dood is? Zijn schip is vergaan. Maar ze hebben hem nooit kunnen vinden. Misschien... misschien...
(begint zielig zacht te huilen) Ik ...wacht nog steeds op hem...

JAAKJE: *(teder)* Wil je een snee koek bij je koffie? Een dikke snee? Toe kom Gonne... je bent de enige niet.

GONNE: Ben jij nooit bang?

JAAKJE: Ja... soms heel erg bang... Maar Sil is zo sterk, zo dapper...

GONNE: Jutten geeft geen levensgevaar.

JAAKJE: *(weer fel uitschietend)* Sil jut niet alleen. Sil redt mensen! Sil is de grootste mensenredder van het eiland!

GONNE: Maar het levert hem toch een aardig centje op.

JAAKJE: *(fel)* Wat kom je hier eigenlijk doen? Sil zwart maken?! Maak dan dat je wegkomt!

GONNE: Je moet 't me maar niet kwalijk nemen, Jaakje. Ik mis Jaring zo. Altijd in levensgevaar... en geen cent heb ik aan hem over gehouden... Ik heb niet eens de tijd gehad om hem een kind te schenken... En jullie... twee lieve jongens... en Sil heeft het geld maar op te rapen op het strand met zulk weer...

JAAKJE: *(zacht)* Hier is je koffie en een snee koek. En je bent hier altijd welkom. Dat weet je toch wel. Je bent overal welkom. Maar je moet niet zo klagen. God heeft het nu eenmaal zo gewild.

GONNE: *(zwakjes)* God... God... God...

JAAKJE: Maar het is toch zo, Gonne... Ons leven hier is toch maar een weg... En we helpen je toch allemaal.

GONNE: O, jij bent wel goed... maar wat zou je nou zeggen als jouw Sil eens niet meer terugkwam. Hij redt toch mensen, zeg je. Hij jut toch niet alleen. Dan kan hij toch ook verdrinken.

JAAKJE: Dan... dan... *(was gaan zitten, staat nu op, begint angstig heen en weer te lopen, stopt bij het raam, draait zich daar om naar Gonne toe)* Waarom zeg je zulke dingen?! We moeten vertrouwen!

GONNE: Dat heb ik ook gedaan. Vertrouwen.

JAAKJE: Als als... God me dat laat overkomen, dan zal Hij me wel

verder helpen ook.

GONNE: Ik wou dat ik dat ook kon zeggen.

JAAKJE: *(woedend)* Jij jij... jij maakt alles even zwart. Jij bent bij de pakken neer gaan zitten, toen jouw Jaring niet meer terug kwam. Jij ontnemt een mens alle geloof en vertrouwen. *(angstig)* Mijn God, ik wou dat hij maar weer terug was, mijn Sil. Maar U zal hem niet laten verongelukken, God. En mijn Sil is dapper en sterk. *(dan tot Gonne)* Ik wou dat je hier maar nooit gekomen was.

GONNE: *(staat op)* Goed, gooi een arme weduwe er maar uit. Ik zal wel naar mijn kamertje gaan.

JAAKJE: Nee nee, je blijft hier! Je drinkt eerst je koffie op. En eet je snee koek op. Toe, ga zitten! *(Gonne gaat zitten)* Als je maar nooit meer zulke dingen zegt. Zonder vertrouwen is niet te leven. Jij moet wat meer vertrouwen hebben. *(uitvallend)* Toe, eet je koek op! *(Gonne begint werktuiglijk aan haar snee koek)*... Er zijn voor jou ook nog genoeg mooie dingen te beleven, als je ze maar zien wou... *(dan weer opnieuw uitvallend)* Toe, drink je koffie leeg! *(Gonne begint werktuiglijk haar kop koffie leeg te drinken)*... *(Jaakje loopt naar het raam en terwijl ze naar buiten ziet)* ...Maar je wil ze niet zien...

(Even valt er een stilte. Jaakje probeert naar buiten te zien. Gonne drinkt werktuiglijk van haar koffie. De storm woedt van alle kanten. Dan zwaait de kamerdeur open en komt Nien op, een vrouw van dezelfde leeftijd als Jaakje)

NIEN: Ben je ook zo bang, Jaak?

JAAKJE: *(draait zich met een ruk bij het raam om)* God, Nien, moet je niet bij je dochtertje zijn?!

NIEN: Die slaapt door alles heen en het huis is dicht. Iedereen is bijna naar het strand. De vrouwen zijn bang. Er zijn veel mannen op zee. En bij paal zestien is een schip te pletter geslagen. Gert is er heen.

JAAKJE: Met mijn Sil ja.

NIEN: Die mannen deinen voor niets terug. Als ze een schip in nood zien, gaan ze erheen. Hoe hoog de zee ook is! Hoe wild de golven ook toeslaan. Dit is geen leven voor een vrouw, Jaak! Ik besterf het van angst!

JAAKJE: Toe kom, er kan niets gebeuren, wat...

NIEN: *(wild invallend)* Ik weet het. Ik weet het Jaak. Zo redeneer ik ook, als het rustig weer is. Maar als de storm slaat! Als de zee brult! Iedere storm eist levens! En eens, eens...

JAAKJE: Toe kom, ga even zitten, Nien. Dan krijg je een kop koffie. We moeten afwachten. We hebben het leven niet in eigen hand. Ik zal een sterk bakje koffie voor je in schenken.

(Jaakje heeft Nien doen plaats nemen en gaat zelf naar de kachel. Nien ziet voor zich uit. Gonne bekijkt haar even steels)

GONNE: *(bijna met iets van leedvermaak in haar stem)* Zo heb ik er ook eens voor gezeten.

JAAKJE: *(bij de kachel)* Gonne, ga naar huis!

NIEN: Ach, laat haar maar, de zielepoot. Wat moet ze thuis? En er is buiten bijna geen doorkomen aan.

(P.S. vergeet ook niet dat het buiten giet. Alle opkomenden zijn dus nat en doen onmiddellijk bij het binnenkomen hoofd-en schouder-omslag af)

JAAKJE: Hier, je koffie. Jij ook nog een kop, Gonne?

GONNE: Graag.

(Jaakje neemt het kopje van Gonne mee. Nien drinkt van haar koffie. Jaakje komt terug met twee kopjes koffie. Een voor haarzelf en een voor Gonne)

JAAKJE: Alsjeblieft.

GONNE: Dank je.

(Jaakje neemt nu ook plaats aan tafel en begint te drinken)

NIEN: Als Gert maar niet te veel waagt.

JAAKJE: Die mannen van ons zijn heus wel verstandig. Ze hebben een gezin achter zich.

NIEN: Daar denken ze niet aan op zo'n moment.

JAAKJE: Het zijn de moedigste mannen van het eiland.

NIEN: *(bitter)* Ja, en als ze hun leven gewaagd hebben en ze vinden dan bovendien nog wat op het strand, dan kunnen ze het naar de strandvoogd brengen.

GONNE: Maar dat doen ze niet.

NIEN: *(fel)* Natuurlijk niet! Ze zijn niet gek, onze mannen! Ze wagen hun leven. De anderen komen pas als alles voorbij is. Mogen ze

dan nog houden wat ze eerlijk vinden?!

GONNE: Het is niet van hen.

NIEN: Och jij...! Als je de kans krijgt, doe je het zelf. Iedereen doet het toch! Als je maar oppast dat ze je niet snappen. Ik heb je dikwijls genoeg langs het strand zien gaan. Maar dan is er niets meer over. Tenminste niet wat iets opbrengt. Daar moet je voor bij de eersten zijn. En Gert en Sil zijn altijd de eersten en dat kunnen jullie niet hebben! *(Jaakje was opgestaan en gaat naar de deur)* Waar ga je naartoe?

JAAKJE: Even naar de jongens kijken of ze nog slapen. *(af)*

GONNE: Jaak is bang.

NIEN: Wie is dat niet?

GONNE: Maar ze wil het niet weten.

NIEN: Ik wou dat ik zo sterk kon zijn als Jaak. Maar ik moet het iedereen zeggen, dat ik bang ben, anders houd ik het niet. Zo ben ik nu eenmaal.

(Jaak geagiteerd op)

JAAKJE: Daar komen ze! Daar komen ze!

NIEN: *(snel opstaand)* Wie?

JAAKJE: Ik weet het niet. Misschien Sil en Gert! Het kan zijn paard zijn! Ja, ze zijn het! Ze zijn het! *(Men hoorde intussen snel naderend paardengetrappel en nu de stem van Sil: "Ho hors, ho!" Jaakje en Nien hollen met een vreugdekreet de deel op. Veel rumoer en geroep achter. Gonne zit wat zielig voor zich heen te staren)*

GONNE: *(het niet zo kwaad bedoelend als zij het zegt)* Waarom zij wel en mijn Jaring niet...? *(slaat dan de handen voor de ogen en huilt zachtjes)*

(De deur zwaait open. Sil op. Op beide handen draagt hij trots een vrachtje, met een juten zak (of een stuk wagenzeil) er over heen, om het tegen de wind en regen te beschermen)

SIL: *(op, gevolgd door een blije en zenuwachtige Jaakje)* Jaakje! De wieg! Haal de wieg voor de dag!

(Gonne droogt snel haar tranen en staat op. Achter Sil en Jaakje drommen Gert en Nien de kamer binnen. Nien houdt haar Gert stevig omklemd)

JAAKJE: Wat is er dan Sil? Wat heb je daar?

SIL: De wieg, Jaakje! De wieg zeg ik!

JAAKJE: Maar maar... *(gaat naar rechts, naar het plekje waar de wieg opgeslagen staat, draait zich intussen weer naar Sil)* Je hebt daar toch geen...

SIL: Wat heb ik je vanavond gezegd, Jaakje? Wie is er de baas in de wereld? Die ouwe zeur van een dokter van jou of God? God heeft ons een meisje geschonken, Jaak!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto